

... de regering verhouden, die zich in woord, geschrift of op andere wijze tegen de regering richten veroordeeld worden tot straffen van minimaal een jaar en één dag en het maximum de doodstraf is. Dit decreet, zeldzaam tijdens de meeting, hiervoren aangehaald, betekent dat ik er momenteel onder val en dat men mij morgen kan arresteren en opsluiten.

"De agenten der russische GROE - schreef de Libertaire van 8 Juli 1917 - zetten hun methodische arbeid in het regeringsgezinde Spanje voort. Ze zich via communistische, antifascistische of republikeinse organisaties meester te hebben gemaakt van de leidende posities bij de politie, in het

sen

Handgereedschappen moeten de werklozen zelf meebrengen, anders kunnen ze geen werk krijgen. Alleen grote maatschappijen stellen dit ter beschikking. De verantwoording in verband met de precieze opgave der loon-uitgaven draagt de werkgever, dat wil zeggen, hij verantwoordt alles.

Hij heeft geen risico op te geven. De verdeling van het werk en aandryven der arbeiders ligt in handen van de stedelijke en rijks-bouwleiding, die zich in dienst der kapitalisten stellen!

Daarom laten de bouwondernemers zich alleen nog op de loon-dagen op het werk zien!

De uitbuiting der arbeiders, opjagen, aannemen en ontslaan ligt direct in handen van de ondernemers. Over menig arbeiderslot werd en wordt nu nog in de stamkroegen bij wijn en zuiperijen door de werkgevers met de bouwleiding-ambtenaren van de gemeenten, beslist. De kapitalisten en het Hitler-"socialisme" bedienen zich politiek en economies van de Hitler-Staat, om de werkende massa de vruchten van haar arbeid AFHANDIG TE MAKEN EN OM 25% DER ARBEIDS-LONEN IN HUN SCHOOT TE LATEN SCHUDDEN !!

De loonroof is in het Derde Rijk erkent en wettelijk vastgelegd!

De werkenden worden door het Hitler-regiem bestolen en wel met een planmatigheid, zoals een zelfbewuste kapitalistische klasse slechts stellen kan. Een zo'n ondernemer strijkt van 1000 R.M. bruttoloon wekelijks 250 R.M. op, die hem de gemeente-kas voor zijn "zware arbeid" uitbetaald, dat daaruit bestaat dat hij het gold afhaalt en de arbeiders na aftrek der belastingen, uitbetaald. Als de ondernemer s' morgens opstaat en uit het raam spuwt, dan heeft hij reeds 25% per man en dag verlied! Daarom is het, gezien het egoïsme onor kapitalist, te begrijpen dat hij probeert het aantal zijner loon-arbeiders te vergroten.

Des te meer arbeiders hij te werk stelt, des te meer procenten hij verdient. Daarom jaagt hij bij de arbeidshours formeel op arbeidshoofden om die 25 % te veroveren. Daarom noemen de arbeiders in het 3de Rijk deze menson: KOPPENSNELLERS! Dit arbeidssysteem noemen Hitler en Co. : "SOCIALISME".

Jozef Leeuwonmul brult met alle luitsprekers door de wereld: "Duitsland lacht weer!". Ja, wie lacht? De kapitalisten lachen in Duitsland, de koppensnellers lachen, maar de werkers huilen en wachten iedere dag op de afrekening met deze politieke, zwendelaars, dagdieven, God-lasteraars en vrijheidsberovers!

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

STALIN DE ALLEEN OVERGEBLEVENE!

W. Schlamm heeft in zijn boek "Dictatuur der Leugen" met het Stalin-regiem afgerekend. In 1917, zegt Schlamm, werd op het 6e party congres een Centraal-Comité gekozen van 21 leden. Overgebleven daarva zijn Stalin en "7 agenten van de Gestapo", Bucharin, Sinowjew, Trotzky enz. Van het Comité gekozen in Maart 1918 bleef Stalin over met 6 "agenten van de Gestapo". In Maart 1919 ging het evenzo tot in 1920. Het Polit-bureau van Mei 1924 bestond uit Stalin en 6 "agenten van de Gestapo", nl. Sinowjew, Kameneff, Trotzky, Bucharin, Rykow en Tomski. Steed weer werden deze mensen op vertrouwensposten gekozen. Daarna zij alle agenten van de Gestapo geworden, gevangen genomen en gemitralleerd of zelfmoord gepleegd onder druk van Stalin.

Zij waagden in revolutionaire perioden alleen! Maar toch..... alleen Stalin bleef over.....!

Sackie I

Doorgeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Doorgeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

No: 13.

Wij, revolutionaire arbeiders, die deze blaadjes verspreiden doen dit ter ondersteuning van de mondelinge propaganda! Wij hebben echter geen sterke party-kassen of buitenlandse mogendheden achter ons staan om de kosten van papier en inkt te dekken. Integendeel, wij zijn alléén aangevoelen en afhankelijk van hetgeen de medewerkers zelf by elkaar brengen, en van de vrijwillige bijdragen van den lezers! Bent U lezer van mening dat een dergelijk werk, onafhankelijk van iedere party, voortgang moet vinden? Zo ja? GEEFT DAN UW VRIJWILLIGE BIJDRAGEN!

DE ONDERGANG VAN DE IIe EN IIIe INTERNATIONALE!

In "Spartacus" No: 11, namen we het vernietigende oordeel van de Secretaris der IIIe Internationale Dimitroff op, waarin hy de sociaal-democratie terecht ervan beschuldigde de oorzaak te zijn, dat de arbeidersklasse in Duitsland, Oostenrijk en Spanje de nederlaag leden en het fascisme overwon! Volgens Dimitroff voerde de sociaal democratie een politiek van klassensamenwerking met de bourgeoisie en ontwapende zy de arbeidersklasse, waardoor de arbeiders de aanval van het fascisme niet konden afslaan.

Wie nu denkt dat de IIIe Intern. deze handlangster (de IIe Intern!) van het fascisme naar waarde zou weten te schatten en de arbeiders zou aanraden, om zich niet langer op de grondslag van deze "sociaal-fascistische"-organisatie, voor fascistiese doeleinden te laten gebruiken, is verkeerd aangesloten! Wat voor ons revolutionaire arbeiders als een vanzelfsprekende zaak zou worden aanvaardt, namelijk om: wanneer blijkt dat de wyze en grondslag waarop wij de stryd voor onze klassebelangen voeren, dus het verband, de organisatie-vorm waarin gestreden wordt, géén succes heeft, niet beantwoordt aan de opzet van de stryd, DAN BREKEN WE ERMEE! Als steeds weer aangetoend wordt, dat de strydmethoden en vormen, dus de organisatie van onze stryd inplaats van winst, dus overwinningen, meer verlies, dus nederlagen opleveren, dan weten zelfs wij gewone, niet op de politieke hogeschool opgevoedde arbeiders, die met onze beide beneb in het dagelijkse leven staan en aan de stryd tussen Kapitaal en Arbeid onafgebroken onderworpen zijn, nu dus door ons dagelijks beleefd wordt, de noodzaak in te zien, dat het op een andere manier geprobeerd moet worden. We gaan dan op een andere manier stryden, dat wil zeggen: wanneer de fout zit in de organisatie-vorm van onze stryd, dan zoeken en proberen we op een andere grondslag te knokken!

Deze eenvoudige les van de klassenstryd wordt niet zo gauw begrepen! En dat is verklaarbaar! Omdat deze les bestaat uit de botsingen van grote maatschappelijke krachten van zulk een veelzijdige inhoud, diepte en omvang

...gering verhoeden, die zich in woord, geschrift of op andere wijze tegen de regering richten, veroordeeld worden tot straffen van minimum een jaar en een dag en het maximum de doodstraf is. Dit decreet, dat in 1934 tijdens de meeting, hiervoren aangehaald, betekent dat ik er niet op moet rekenen dat men mij morgen kan arresteren en opsluiten.

"De agenten der russische G.P.E. - schreef de libertaire van 8 Juli 1934 - zetten hun methodische arbeid in het regeringsgebied Spanje voort. Zij richtten via communistische, antifascistische of republikeinse organisatie meester te hebben gemaakt van de leidende posities bij de politie, in het

dat voor het begrijpen ervan, een reeks van ervaringen in de strijd opgedaan en wel gedurende jaren, nodig is.

En niet alleen jarenlange ervaringen en het juiste begrip dat we ons daardoor eigen hebben gemaakt, is voldoende om tot nieuwe gedachten en strijdvormen te komen! Want wanneer de verhoudingen in de maatschappij nog niet zo ontwikkeld zijn, dat de meerderheid van de arbeidersklasse gedwongen wordt om in massaal verzet te komen met de wil bezielde om een einde te maken aan de rotzooi waarin we leven, dan kan by een groot aantal arbeiders het juiste inzicht in de strijdmethoden en organisatievormen, nodig om te overwinnen, wel aanwezig zijn, maar de zwakte van de arbeidersklasse, verhindert dan de vorming van de klasse-organisatie! Deze bezieling is eerst mogelijk, als er geen andere oplossing aanwezig is, dan op leven en dood te strijden voor de omverwerping van de bestaande toestand en dat door de arbeiders in de strijd des te sneller ingezien wordt! Zoals gezegd: de inzet van de strijd tussen "kapitaal en arbeid", d.w.z. tussen de oude en nieuwe maatschappij, gevoerd door de verdedigers der kapitalistische belangen en de strijders voor de socialistische orde, is de bezittende en de arbeidersklasse, is zo groot, zo omvangrijk, dat we niet gauw de gereedschappen, de middelen en de wapenen, dus de strijdwijze en de organisatievormen, voor deze strijd nodig, vinden kunnen. Daarom grijpen we steeds weer naar de oude vormen terug, ook omdat de meerderheid van onze klasse-genoten nog te zeer onder de ban van het verleden en de opvoeding in de oude organisaties ondervonden, leven en daardoor nog niet bereid zijn de Gordiaanse knoop, de banden met de oude en heersende toestanden, door te hakken en de beslissende strijd op te nemen.

Omdat dus de tegenstellingen tussen de arbeiders- en bezittende klasse nog niet uitgegroeid zijn tot een strijd voor alles of niets, doordat eerstens de bourgeoisie (de heersers) nog, hoewel steeds minder, kleine concessies kan doen en tweedens de arbeiders nog te veel vastzitten aan en beheerst worden door, zowel geestelijk als materieel, hun oude leef- en strijdwijze (vakbeweging en party-organisatie), daarom worden ze gedwongen voor belangen te strijden die binnen het raam van het kapitalisme, misschien nog te bereiken zijn!

Dat is de historische grondslag van de party en de vakorganisatie! Dat wil zeggen: in de tyd toen het kapitalisme zich begon te ontwikkelen, toen de ontwikkelingsmogelijkheden van de productie, het bedrijf nog onbegrensd was en dus de vraag naar geschoolde en gezonde arbeiders groot, toen organiseerden zich de arbeiders om hun belangen te verdedigen.

Toen er nog geen sprake kon zijn van omverwerping der kapitalistische maatschappij, omdat het kapitalisme zich pas begon te ontwikkelen, en evenmin van een goed georganiseerde en socialistische bewuste arbeidersklasse, moesten de arbeiders zich eerst bezig houden met hun speciale vak- en beroepsbelangen en zich als Timmerman, metselaar, diamantbewerker, havenarbeider enz., enz., organiseren. Er ontstonden dus vakverenigingen en de meest bewuste organiseerden zich in politieke partijen, die in hun doel en streven wel een socialistische maatschappij propageerden, maar in hun strijd, in hun actie, gebonden als ze waren aan de groeiomogelijkheden van het opkomende kapitalisme, dat wat te geven had, en aan het ontbreken van een grote, geschoolde, ontwikkelde arbeidersklasse.

Daarom kon ook de strijd van deze partijen, door de zwakte der arbeidersklasse, als gevolg van de onontwikkelde, in economische, sociale en culturele zin, maatschappij-vorm, zich slechts beperken tot het bereiken en verdedigen van eisen en behoeften der arbeiders, die binnen het raam van het kapitalisme bereikbaar waren!

Het onbereikbare is niet te verkrijgen! Dat was de historische basis van de organisatievormen der arbeidersklasse!

De partijen en vakorganisaties zijn dus het product van, zijn ~~het~~ dus voortgekomen uit een maatschappelijke toestand, waarin de strijd tussen

SPARTACUS

kapitaal en arbeid, tussen bourgeoisie en proletariaat, niet bepaald en beheerst werd door het behoud of de ondergang der kapitalistische orde, die in haar kinderschoenen stond, maar van de zyde der arbeidersklasse om een menswaardig bestaan in deze kapitalistische orde!

Om organisatie-recht, om kiesrecht, om kortere arbeidstijd, om sociale verzekeringen, om betere huisvesting, hogere lonen enz.

En omdat de algemene toestand, de toespanning en steeds snellere uitbreiding van het bedryfsleven, de mogelijkheid insloot en meebracht, dat deze behoeften voldaan konden worden en door de arbeiders ingezien werd, daarom was het mogelijk ervoor te strijden!

Verder konden de arbeiders niet gaan in hun strijd, want hun inzichten gingen niet verder! En die konden niet verder gaan, omdat de ontwikkeling der maatschappij, de algemene economische, sociale en culturele groei der arbeidersklasse tot zover nog slechts had gebracht. En daarom konden de arbeiders zich slechts als geschoolde, halfgeschoolde en ongeschoolde, naar hun afzonderlijke betrekkingen als vakbeweging organiseren! Ook zo in politiek en geestelijk opzicht! Een gedeelte der arbeidersklasse, had dieper inzicht in de klassenverhoudingen, en vormden socialistische of revolutionaire partijen, zij leefden en werkten in steden en bedryven waar veel arbeiders waren, zodat hun ervaringen en ondervindingen, gesprekken over maatschappelijke, bedryfs of huiselijke vragen en toestanden veelzijdiger waren, dan die van een ander gedeelte der arbeiders.

Een ander gedeelte weer was minder ontwikkeld, leefden in bekrompener kleinere, bedryven of op het land in de provincies, waar de tradities en zeden en gewoonten dieper, ouder, en de macht van de kerkelijke organen en vertegenwoordigers, zo goed als onveranderd onaangetast nog was. Zij organiseerden zich in partijen van minder of zelfs contra-revolutionaire karakter, beheerst door de kerkelijke vertegenwoordigers en de land-eigenaren. Zo streden of streefden zij als arbeiders niet als KLASSE maar als vak- en partygenoten voor en naar hun afzonderlijke belangen en behoeften.

En doordat het maatschappelijk leven in het algemeen, het bedryfsleven de winstmogelijkheden onbeperkt was, terwijl de bezitters van grond en bedryven voor alles, behoeften hadden aan geschoolde en gezonde arbeiders, maar bovenal een ongestoorde, niet door strijd onderbroken, ontwikkeling van hun bedryven, de winstvorming, lieten ze dikwijls een kluit vallen, soms een vette, als de arbeiders toch in verzet kwamen, dus konden de arbeiders wat bereiken. Daardoor groeiden de partijen en vakorganisaties zeer snel en werden ze groot!

Deze groeiende welvaart op economies, sociaal en cultureel gebied, waarin ook de arbeidersklasse, zij het zeer beperkt, deelde, had tevens tot gevolg dat de arbeiders meer en meer gingen vertrouwen op een blijvende welvaart, op het steeds groter worden van hun macht, door partijen en vakverenigingen op de bezitters uitgeoefend. Zo ontstond de theorie dat de ontwikkeling van het kapitalisme naar het socialisme, zonder revolutionaire botsingen tussen proletariaat en bourgeoisie, zonder vernietiging der kapitalistische maatschappij, zou verlopen! Deze zienswijze, die dus brak met de revolutionaire theorie van Marx en Engels, werd de z.g.n. "herziening" van het Marxisme of wel het revisionisme genoemd. Ook de taktiek van de arbeiderspartijen en vakorganisaties veranderde daarnaar en kreeg de naam: reformistische! Niet de revolutionaire strijd was het middel, maar het stembiljet en de contractuele overeenkomsten tussen werkgevers en werknemers, het zitting nemen in parlement en kapitalistische organen, rijk, provincies en steden-besturen en georganiseerd overleg, waren de reformistische "strydmiddelen" naar het socialisme geworden.

...de regering verhouden, die zich in woord, geschrift of op andere wijze tegen de regering richten veroordeeld worden tot straffen van minimum een jaar en één dag en het maximum de doodstraf is. Dit decreet, zijnde door tijdens de meeting, hiervoren aangehaald, betekent dat ik er mentaal onder val en dat men mij morgen kan arresteren en opsluiten.

De groei van party en vakorganisaties tot grote, omvangrijke, lichamen, die vertegenwoordigers inn vele Staats- en Gemeenten-organen hadden zitten en zelf over miljoenen-kapitalen beschikten, terwijl een duizend koppig leger van functionarissen en ambtenaren van het voortbestaan dezer organisaties, dus de handhaving der heersende maatschappelijke orde afhankelijk waren, plaatste de klasse-belangen op de 2de en de groep (party) en vak- (vakbeweging) belangen op de eerste plaats. Het resultaat in politiek opzicht werd, dat het nationale belang, het internationale overheerste.

Dat verklaart de ineensstorting der 2de Internationale en de Moderne vakbeweging, in de oorlog van 1914 - '18, waarin het nationale belang zo groot was, dat zij in de oorlog gingen.

In een volgend nummer zullen we het ontstaan en de ondergang van de 3de Internationale belichten !

Doorgeven S.V.P. oooooo000000000000ooooo Doorgeven S.V.P.

DE STRIJD VAN DE DOMINE'S
IN DE N. S. B.-HEMEL !

Wat er precies aan de hand is, daar krijgt men geen hoogte van! 't Heeft wel wat van een vechtparty in een donkere kroeg: af en toe worden er een paar de deur uitgekwaakt of springt er eentje, die het binnen te benauwd krijgt, door de ruiten !
Maar wat moeten we nou van die lui daar binnen en daar buiten denken?

Nog maar kort geleden hebben ze allen Mussert verschrikkelijk opgehemeld. Wat die allemaal voor goeds zou doen, wij hebben geen ruimte om er ook maar een tiende gedeelte van op te sommen. En nou verklappen ze ineens, dat hij zoiets als een cadeau-balonnetje is : het lijkt heel wat van buiten, maar van binnen hol ! En dat wisten ze, alle !

En Mussert die een hele krant eraan wijdde om ons zijn room van de room voor te stellen, met stamboek en al, die kiepert nu die reddende ridders naar buiten als of het rotte kolen zijn !

Of zijn er weer lui, die Mussert naar hun pijpen laten dansen en smijten ? ? ? Zoek het maar es uit !

Nee, Mussert, die demo-liberale boel (heet het zo niet?), dat is niks en dat weten wij, revolutionaire arbeiders, beter dan jij; want wij hebben daaronder te lijden en jij niet !

Maar jij en je reddings-brigade, jullie schijnen ons toe, met hetzelfde sop overgoten te zijn als de lui die nu op 't kussen zitten.

Hebben we gelijk, als we zeggen: dat we onze boontjes ZELF maar doppen ?

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

KAMERADEN, BETAALT EEN OF TWEE CENTEN VOOR PROPAGANDA !

SPARTACUS

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

NO. 14.

KOOPT NIET OP TERMIJN BIJ DE
FIRMA "ROMME-COLIJN" !

De regeringsbladen "De Courant" en "De Telegraaf" hebben een paar dagen lang onafgebroken en zeer verontwaardigt te keer gegaan, tegen het afbetalings-systeem. Er werd gewezen op het onjuiste en van zakenstandpunt bekeken: immorele optreden door eigenaars van termijn-zaken, die maar verkochten, zonder zekerheid dat de koper crediet-waardig was, Ja zelfs dan, wanneer men wist dat dit niet het geval was ! De pennelikers van deze kranten spraken soms niet minder dan van : "onzedelijk" en "misdadig", in hun kritiek over de afbetalingsmethode. Nu behoef je niet teveel te zweten om zo te schrijven, als je onder de linkerhand de rekening-courant van je bank hebt leggen ! En de oprechte verontwaardiging tegen de afbetalings-systemen, houdt gelijke tred met de styging der aandelen in de oorlogsindustrie, die in deze rekening-courant verwerkt is ! We dienen ons toch af te vragen, waarom dan wel deze kranten zo van leer trokken tegen de termijn-verkoop, nu op grond van het bezit van een bank-saldo, de oorzaak der campagne geen morele is. Min of meer onverklaarbaar schijnt deze houding, omdat deze kranten niet onbelangrijke bedragen incasseren aan advertentie en reclame-kosten, door grote afbetalings-firma's besteedt. Waar, zoals we zeiden, niet morele overwegingen, daarin een rol spelen, (zie de oorlogsaandelen!) moet er dus in een andere richting gezocht worden, een meer zakelijke, een voordeliger oorzaak zijn, die de eigenaars van deze kranten, geen slapeloze nachten bezorgt, omdat ze minder aan advertenties ontvangen.

Tot voor een korte tyd konden we er maar niet achter komen, hoe dat kwam !

Maar nu is ~~dit~~ ook dat raadsel opgelost !

Als we niet vergeten dat de "courant" en "De Telegraaf" regeringsbladen zijn, dus de reclame-middelen van de regeering, dan wordt ons direct het verband duidelijk dat er bestaat, in de campagne tegen ~~xxx~~ de methoden van afbetalingsmaatschappijen en de "kwartjesvinderij" van Mijnheer Romme !

Het ligt voor de hand dat de firma Colijn en Co, meer aan reclame en advertenties kan besteden bij genoemde bladen, dan de particulieren ondernemingen ! En dat het gewicht aan goud, zwaarder is dan alle morele waarden, daarvan behoef ons, noch "De Telegraaf", noch de "Courant", te overtuigen, door ijverig te adverteren voor het kopen op termijn bij de firma } Colijn en Co !

Geen "afbetaling", zegt U mijnheer de vertegenwoordiger, Mr Romme, maar "sparen" ? En vrijwillig !? Ja, ja, dat weten we allemaal al ! Simon de Wit zegt ook niet tegen z'n klanten: "Ik belazer jullie bij het leven", maar noemt diih: "De goudbron voor de huisvrouw" ! En je bent niet